

သင်မြတ်နိုး

ထားရအရိပ်

အခန်း (၁)

နှင်းတွေ ပိတ်ပိတ်မှုန်နေသော နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် သူမအား သူစတင်တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ။

ဆောင်းရဲ့ နံနက်ခင်း ...

ကောင်မလေးက အားကစားဝတ်စုံလေးနှင့် ...

သူ ... အားကစား ဝါသနာပါလွန်းတာတော့ မဟုတ်ပေမဲ့ ညီက ဇွတ်အတင်း ခေါ်နေတာနှင့် လမ်းထွက်လျှောက်ဖြစ်သည်။ ။

“ဆောင်းနံနက်ခင်းတွေဆိုတာ လမ်းလျှောက်ရတာ အရမ်းကောင်းတယ် ကိုကိုရ”

ညီညီက အားကစား ဝါသနာပါလွန်းနေတာ တွေ့ရသည်။ ။

သူကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ ပညာရေးကလွဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်ဝင်စားတဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး ...။

အားကစားလည်း မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ မနက်ဆို စောစောထဖို့ တောင်အတော်လေး ကြိုးစားနေ ရတယ် ...။

ညကျတော့ အိပ်ရာဝင် နောက်ကျတယ်လေ ...

ထမယ် ...

အလုပ်ကိစ္စတွေ လုပ်နေရသေးတယ် ...

ညီက ...

ဆယ်တန်းတော့ အောင်ပြီးပြီ ...

နည်းပညာကောလိပ်တက်ဖို့ လျှောက်ထားဆဲ ဖြစ်နေတယ်။

အလုပ်အားနေတော့ ...

သင်တန်းတွေတက် ...

အားကစားလုပ် ...

ဆောင်းရာသီဖြစ်တော့ ညီအတွက် အတော်ပဲဖြစ်နေသည်။

“ကိုကို”

“ဟင်”

“ကိုယ်လက်လှေကျင့်ခန်းလေး ဘာလေးလုပ်လေ ... တစ်ယောက်
တည်းထိုင်ပြီး ... ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ ကိုကို”

သူ တစ်ယောက်တည်းထိုင်ပြီး စဉ်းစားနေတာက စောစောကတွေ့
လိုက်ရတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်အကြောင်းဖြစ်သည်။

သူ့ရှေ့မှာ ကိုယ်လက်လှေကျင့်ခန်း လာလုပ်နေသော ကောင်မလေး
သည် ညီရောက်လာတဲ့ အချိန်တွင် မရှိတော့။

မျက်ဝန်းနက်နက်လေး တစ်စုံ ...

ဖြူဝင်းအိစက်နေတဲ့ အသားဝင်းဝင်းလေး ...

အနက်ရောင်ထရက်စု ...

ပြီးတော့ ...

ပန်းနုရောင်ပြေးနေတဲ့ နှုတ်ခမ်း ထူထူအမ်းအမ်းလေး ....

သူ ... ကဗျာဆန်နေတာပါလား ... ထူးဆန်းတယ် ...။

ဘယ်တော့မှ ကောင်မလေးတွေအကြောင်း စဉ်းစားတွေးတာတတ်သူလည်း မဟုတ်။

အံ့ဩစရာပဲ ...။

သူ ... ဒီကောင်မလေးအကြောင်းတွေကိုပဲ စဉ်းစားနေမိသည်။

“ကိုကို”

“ဟင်”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ... လုပ်ငန်းအကြောင်းတွေလား ... ဟုတ်ပါတယ် ... ကိုကို စဉ်းစားနေတာ လုပ်ငန်းအကြောင်းတွေပဲ မဟုတ်လား ... အခုလို အနားယူနေတဲ့ အချိန်မှာ အလုပ် တာဝန်တွေကို မစဉ်းစားသင့်ဘူးလို့ ”

သူက အလုပ်တာဝန်တွေကို အလေးအနက်ထားတတ်တာကို ညီက သိနေသည်။

မဟုတ်ဘူး ညီရေ ...

ကိုကို စဉ်းစားနေတာက ... ကောင်မလေးတစ်ယောက်အကြောင်းလို့ ... မပြောဖြစ်။

ညီညီရှေ့မှာ မလေးစားချင်စရာ အပြုအမူ အနေအထိုင်မျိုးတွေ သူ ဘယ်တော့မှ မနေခဲ့။ တည်တည်တံ့တံ့ပင် သူ နေထိုင်တတ်ခဲ့သည်။

“ကိုကို”

“ဟင်”

“ဒီနေ့ ... ကိုကို ထူးခြားတယ်”

“ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး ညီ”

“ကိုကို မျက်ဝန်းတွေက ဆွေးမြည့်ကြကွဲနေသလိုပဲ”

“အဟက်”

“ကိုကို”

“ကိုကို ပျင်းလို့ ပါ၊ ညီလို ကိုကိုက အားကစားဝါသနာ မပါဘူးလေ ကွာ”

“ဒါကြောင့် ညီက တမင်ခေါ်လာတာလေ ... ကိုကိုကို ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲတမ်း ပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုတွေနဲ့ ပဲ ရှိနေတယ်၊ မဖြစ်သင့်ဘူးထင်တယ် ကိုကို”

ညီက သူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ် ... လေးလည်း လေးစားတယ်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က သိပ်ချစ်ကြတဲ့ ညီအစ်ကိုတွေပါပဲ။

ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ ရဲ့ စည်းစနစ် ကြီးမားပြီး ခေတ်မီတဲ့ သွန်သင်ဆုံးမ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူတွေလေ။

ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ ကိုယ် ကျေပွန်အောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြရတယ် ။

ပညာသင်မဲ့ အချိန်မှာ လည်း ပညာကို ထူးချွန်အောင် သင်ကြရတယ် ... သူရော ညီပါ ဂုဏ်ထူးတွေ တန်းစီထွက်ပြီး အောင်မြင်ကြသည် ။

မိန်းကလေးတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ဘာတွေလုံးဝမရှိ။ မိဘ သဘောကျ ရွေးချယ်ပေးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုသာ လက်ထပ်ရမည်တဲ့ ။

ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် မရှိ ...။

ထို့ကြောင့်ပင် ...

သူ ... ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားဖို့
မစဉ်းစားခဲ့ပေ။

ဖေဖေက မရ ... မိသားစုအပေါ်တွင် ဩဇာညောင်းသည်။ ။

စည်းစနစ်ကြီး၏။ တာဝန်ကျေသည်။ ။

သားတွေအပေါ်လည်း လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး အလိုလိုက်တာမျိုးတွေ
မလုပ်ခဲ့ ... တည်တည် ကြည်ကြည်ပဲ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ။

အထူးသဖြင့် ... မေမေ့ကိုပဲ။

ဇနီးမယားအပေါ် အလွန်အမင်း ထိန်းချုပ်ထားနိုင်လွန်းသည် ဟု သူ
ထင်ခဲ့သည်။ ။

မေမေက အကြင်နာတရား ကြီးမားသူ ... သံယောဇဉ်တွယ်တာတ
တ်သူ ... နူးညံ့သိမ်မွေ့သူ ... ဖေဖေထက်လည်း နွမ်းပါးသူတဲ့။ ။

မေမေ့အပေါ် ဖေဖေသည် ဩဇာညောင်းလွန်းသူ ဖြစ်နေသည်။ ။ သူ
တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံး မေမေ့အပေါ် ပို၍
သံယောဇဉ်တွယ်တာကြ၏။ ချစ်ခင်ကြသည်။ ။ သနားမိကြ၏။

မေမေ့ စိတ်ချမ်းသာမှုတွေကို ငယ်စဉ်ကပင် ပေးစွမ်းနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့
ကြသည်။ ။

ညီအစ်ကိုချင်း ပြဿနာဖြစ်တာကို မလိုလားတတ်သော ဖေဖေစိတ်
တွေ ကျေနပ်အောင် နေထိုင်ပြုမူတတ်ကြ၏။

အဓိက ... မေမေ့ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ပဲ။

“မင်းသားတွေကို ဆုံးမသွန်သင်ဖို့ မင်းတာဝန်ပဲ ... မင်း မိခင်ကော

င်းတစ်ယောက် ဝီသပြရလိမ့်မယ် မနှင်းစက်”

ဘာမဆို သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စအဝဝ မေမေခေါင်းပေါ်မှာ ပဲ ရှိနေ တတ်ခဲ့သည်။ ။

မေမေ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ပျက်ကွက်ကျူးလွန်မိသွားလျှင် ဖေဖေ မညာမတာ ဆူပူအပြစ် တင်တတ်လေ့ရှိ၏။

သူတို့ လည်း ဒီလိုပါပဲ ... ဖေဖေက ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ကျေတာမျိုး သဘောကျ နှစ်သက် တတ်သည်။ ။

ထူးချွန်ထက်မြက်တာ လိုလား၏။ တော်စေချင်သည်။ ။

အရာရာ ... တတ်မြောက်စေချင်သည်။ ။ ဖေဖေက ငွေရှာ၏။

မိသားစုဝင်တွေအားလုံး မကြောင့်မကြ မတောင့်မတ နေနိုင်ရန် ကြိုးစားသည်။ ။ စည်းစနစ် ကြီးတာကလွဲပြီး မိသားစုဝင်တွေအားလုံးကို တော့ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့် အနည်းငယ်တော့ ပေးတတ်၏။

ဥပမာ ... ညီက ဆေးတက္ကသိုလ်အမှတ် မီပါလျက်နှင့် နည်းပညာ ကောလိပ်တက်တာမျိုး ... ဘာမှ အတင်းအကြပ် မလုပ်။ ထူးချွန်ထက်မြက်ဖို့ ပဲ အဓိကထားသည်။ ။

အားကစားဝါသနာပါသော ညီအား အမြဲတမ်းအားပေးခဲ့၏။ ကိုယ်ဝါသနာပါတာက ဖေဖေတို့ စည်းကမ်းဘောင်ထဲမှာ ရှိနေလျှင် ခွင့် လွှတ်တတ်သည်။ ။

“မင်းတို့ ညီအစ်ကိုရဲ့ အနာဂတ်ကို ဖေဖေ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ချုပ် ကိုင်ထားရမှာ ပဲသား ... နောက်ဆုံးကွာ အိမ်ထောင်ဖက်ကိုတောင် ဖေ ဖေတို့ သဘောကျနှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ ပဲ လက်ထပ် ရမယ် ... မင်းတို့ ကို စောစောထဲက ကြိုတင်ပြောထားမယ်နော် ... သား

ကိုရော သားညီရော မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကင်းရှင်းဆုံး နေကြပါ”

ဖေဖေ အမိန့် ... သူရော ညီပါ လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြသည်။ ။

အဓိက ... မေမေ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ပဲ။

သားဆိုးသားမိုက်တွေရဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ဘဝ မရောက်စေလိုပေ။

စီးပွားရှာခြင်းအလုပ် လုံးဝမလုပ်စေရဘဲ ဖေဖေက မေမေကို ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်တစ်ခုပေး ထားတာက သားတွေ အနာဂတ်လှပကောင်းမွန်ဖို့ ဆုံးမသွန်သင်ရမည့် တာဝန်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

မေမေက ရိုးအတယ် ... အေးချမ်းတယ် ... သားတွေကို အရမ်းချစ်ပြီး အလိုလိုက်ချင်တယ် ... ဖေဖေကိုလည်း ကြောက်ရွံ့လေးစားရတော့ သားတွေအပေါ် ပြောသင့်သလောက် ပြောဆိုဆုံးမ တတ်တာမျိုးပဲရှိသည်။ ။

သူတို့ ကလည်း အလိုက်သိတတ်ပါတယ် ... မေမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် နေကြတယ် ... ဖေဖေပုံစံခွက်ထဲဝင်အောင် ပြုမူနေထိုင်တတ်ကြပါတယ်။ သားလိမ္မာတွေပဲ ဖြစ်စေခဲ့ကြတယ်။

ဖေဖေက မေမေအပေါ် ပြစ်တင်ချူပူကြိမ်းမောင်းမှာ အကြောက်ဆုံးပဲ ... မေမေက အပြစ်မဲ့ သူပါ။

မိသားစုတွေထဲမှာ မေမေက အနှိမ်ခံ မိန်းမတစ်ယောက်ဟု ထင်မိသည်။ ။

ဖေဖေက လုံးဝအထင်မကြီးဘူး။ အထင်သေးနေတတ်တယ်။ အိမ်မှုကိစ္စတစ်ခုပဲ ထိန်းသိမ်းဖို့ အသုံးကျတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်တဲ့။ ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ... သူတို့ ခုထိမသိကြ။

မေမေက ရင်ထဲမှာ ရှိတာတွေ ဘယ်တော့မှ သားတွေကို ထုတ်ဖော် မပြောတတ်။

လင်ယောက်ျား တစ်ယောက်အပေါ်လည်း ဘယ်တော့မှ အပြစ်မတင်တတ်။

သူတို့ စိတ်ထဲမှာ တော့ မေမေသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မိန်းမ တစ်ယောက်ပင်။ ညီက အားကစားလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရင်း သူ့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားသည် ။

အပြေးလေ့ကျင့်တာ ညှိဝါသနာပဲ ...

အမြဲတမ်း ... လျင်မြန်ဖျတ်လတ်မှု ရှိနေတတ်သော ညီသည် အပြေး လေ့ကျင့်မှုတွေကို ငယ်စဉ်လေးတည်းကပင် ဝါသနာထုံတတ်သည် ။

သူက အတွေးသမား။ အားကစားထက် သူ့ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုအ လုပ်က လုပ်ငန်းတာဝန် တွေပင် ...

ဖေဖေကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာတစ်ယောက် ...

အလုပ်သင်ကာစ ... ဖေဖေက အရမ်းမောင်းတယ်။

သားတွေကို လွှဲအပ်ချင်ပြီတဲ့ ။ သူက သားကြီး ...

“မင်းမှာ တာဝန်ပိုရှိတယ်”

ဖေဖေစကားကို ဆန့်ကျင်ရန် သူတို့ ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစားခဲ့ပေ။

နာခံတတ်လေ့ရှိသည် ။ အလေ့အကျင့်ပဲ ...

ဖေဖေ သေဆိုသေ ... ရှင်ဆိုရှင်။

မိသားစုဝင်တွေအားလုံး ထားရာနေ စေရာသွားကြရသည်။ ။

“ကိုကို တစ်နေ့ တစ်နေ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေ များ ပြားနေတာ ကိုယ် လက်လှုပ်ရှားမှု ဘာမှ မရှိဘူး ... ဒီမနက်တော့ ညီနဲ့ လိုက်ခဲ့နော်”

ညီက အတင်းခေါ်သည်။ ။ သူ ... လိုက်ခဲ့မိသည်။ ။

အခုကြည့် ... အားကစားလေ့ကျင့်ခန်းတွေကို လိုက်လုပ်ဖို့ အထိ စိတ်မဝင်စား။ နည်းနည်း ပါးပါးလုပ်ပြီး ပင်ပန်းသလို ဖြစ်လာသဖြင့် ထိုင်နေမိသည်။ ။

ကောင်မလေးတစ်ယောက် ... တော်တော် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အလှအပတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားတာပဲ။

ဘယ်ရောက်သွားလဲ ... ညီလိုပဲ အပြေးလေ့ကျင့်နေပုံရသည် ဟု ထင်မှတ်မိလာရသည်။ ။

“ကိုကို”

“ဟင်”

ညီ ... သူ့အနား ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

ညီကို မော့ကြည့်မိလိုက်တဲ့ သူ့မျက်ဝန်းတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရ၏။

ကောင်မလေး ... ညီနဲ့ အတူ တွဲရပ်လို့။ ။

“သူက ညီသူငယ်ချင်းလေ ... မဟေသီတဲ့”

“မဟေသီ”

ကိုယ်စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ကောင်မလေးက မဟေသီတဲ့။ ။ ထူးဆန်းအံ့သြစရာကောင်းတာက ညီ နဲ့ အတန်းဖော်သူငယ်ချင်းတဲ့။ ။

“သန်လျင် နည်းပညာကောလိပ်ကပဲလေ ကိုကို”

“ဪ ... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မဟေသီ”

သူမ မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေးတွေနှင့် ဖျတ်ခနဲရင်ဆိုင်မိသည်

။

နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးအိအိလေးတွေက ပြုံးယောင်သန်းသွား၏။

“မဟေသီ ... ဒါ တို့ ကိုကို ရောင်နီတဲ့ ၊ ရောင်စဉ်လှိုင်း ကုမ္ပဏီရဲ့ ဒါ ရိုက်တာပေါ့၊ စက်မှု တက္ကသိုလ်က ဘီအီးဘွဲ့ ရပြီးသား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

“ကိုကို ... မဟေသီက ညီတို့ မေဂျာမှာ တော့ Queen လေ”

“Queen လား ... ဟုတ်လား”

“ရောင်စဉ်ကလည်း ”

ညီကို လှမ်းရိုက်လိုက်သည် ။

“မဟုတ်လို့ လား”

“ကိုကို မယုံနဲ့ နော် ... ကျွန်မက အဲဒီလောက် မလှပါဘူး၊ မေဂျာမှာ ကျွန်မထက် ချောမော လှပတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပါ”

ကိုကိုတဲ့ ... သူ ... ရင်ခုန်သွားသည် ။

ဘာဖြစ်တာလဲ ...

မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် အဲဒီလောက်ကြီး မတုန်လှုပ်သင့်ဘူး ...

သူက မိန်းကလေးတွေနှင့် အနေဝေးတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ဖေ

ဖေ့ရဲ့ အမိန့်အာဏာဆန်သော စကားတွေကို နာခံခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ညီကရော ... ဒီကောင်မလေးက ...

သူ ... ရင်ခုန်မိတာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

ကောင်မလေးနှင့်ညီ ... ဘယ်လို ပတ်သက်နေလဲ။

“သွားမယ်နော်”

နုတ်ဆက်သည်။

ကားလေးတစ်စီးပေါ် ကောင်မလေး တက်သွားတော့၏။

“ညီ”

“ကိုကို”

“ဘာလဲကွ”

“အဟက်”

“ညီနဲ့”

“ရိုးရိုးပါ”

“ဖေဖေက”

“ညီ သိပါတယ် ... မဟေသီက လူသိများ တယ်၊ Queen လေ၊ အားလုံးစိတ်ဝင်စားကြတယ်၊ ညီနဲ့ က အတန်းသားချင်းတွေဆိုတော့ ဒီလိုပဲ ခင်မင်နေတာပါ”

“ညီ”

“ပြောလေ ကိုကို”

“မင်း ဒီကောင်မလေးအပေါ် သာမန်ထက်ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘူးလား”

“ဟင့်အင်း”

ညီက ချက်ချင်း အဖြေပေးသည်။

“ညီကတော့ ဖေဖေစကားတွေကိုပဲ အလေးအနက် ထားရမယ်လေ၊ အဓိက မေမေ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ပဲ၊ ညီရော ကိုကိုပါ ဖေဖေရွေးချယ်မဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ရမှာ လေ”

“ဟုတ်တယ်”

သူ ... သဘောပေါက်သင့်တယ်။

ဒီကောင်မလေးဟာ ဖေဖေ နှစ်သက်သဘောကျတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တော့ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

“ယောက်ျားတစ်ယောက် လက်ထပ်သင့်တာက မင်းအမေလို ရိုးအထုံထိုင်းတဲ့ မိန်းမမျိုးကိုပဲ သားကြီး”

မေမေ့ကို ဖေဖေက စည်းစနစ်ကြီးစွာဖြင့် နေထိုင်ပြောဆိုစေသည်။ အိမ်ထောင်ရေးကို ထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းသည်။

တတွဲတွဲ သွားလာလှုပ်ရှားတာမျိုးလည်း မရှိ။

ဖေဖေဆန္ဒအတိုင်းနေသူ။ အေးစက်လွန်းတဲ့ မိန်းမ ... ရောင့်ရဲတတ်လွန်းတဲ့ မိန်းမ။

သူတို့ ကတော့ အထင်ကြီးသည်။ လေးစား၏။

အပြန်မှာ တော့ သူ့စိတ်တွေ လေးလေးလံလံကြီး ဖြစ်နေရသည်။

အခန်း (၂)

သူသည် ... ဣန္ဒြေ သိက္ခာ ကြီးမားစွာနေတတ်သောယောက်ျား ဖြစ်သည်။ ။

ထိုနေရာတွင် ... ဖေဖေနှင့် တူသည်။ ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးအောင်တော့ သူ နေထိုင် တတ်လေ့ရှိ၏။

ဖေဖေသည် အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်ခန့်ညားစွာဖြင့် နေတတ်လေ့ရှိသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ...

စိတ်ဝေဒနာတွေ တစ်ခုခု ခံစားနေရသလို ရှိသည်။ ။

မေမေကလည်း ရိုးသားအေးချမ်းစွာ နေတတ်တော့ ဖေဖေနှင့် ကင်းကွာနေသလို ဖြစ်နေရ သည်။ ။

သူတို့ မိသားစုဝင်တွေရော မေမေပါ ဖေဖေကိုတော့ ရိုသေလေးစားကြရ၏။ အေးစက်တင်းမာသော ဖေဖေမျက်ဝန်းမျိုးတော့ သူ့မှာ ရှိမနေပေ။ ကောင်မလေးကို သူ သတိရနေမိသည်။ ။

မဟေသီတဲ့ ...

ကိုယ့်ထက် ငယ်ရွယ်ပြီး ညီရဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးအပေါ် သူဒီလော

က်အထိ မစွဲလမ်း မနှစ်သက်သင့်ဟု ထင်မိသည်။ ။

စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်မှ ... မဖြစ်သေးပါဘူး ...

သူ ... စောင့်စည်းအပ်တဲ့ ဝတ္တရားတွေရှိတယ် ...

မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုကို မလုပ်တာ အကောင်းဆုံးပဲမဟုတ်လား
... အားလုံး စိတ်ဆင်းရဲ သောကရောက်မှုတွေ မဖြစ်ပေါ်တော့ဘူး။

“ရောင်နီ”

“ဗျာ ... ဖေဖေ”

“သားက ဖေဖေသားတွေထဲမှာ အကြီးနော်၊ သားကို ဖေဖေက စံပြဖြ
စ်အောင် သွန်သင်ဆုံးမနိုင်မှ အငယ်ကောင်ရဲ့ အနာဂတ်က လှပနိုင်မယ်
သား”

သူ့ကို ဖေဖေက ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ ။

လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေကအစ လွှဲအပ်ထားခဲ့၏။

“မင်း စံပြနေရမယ်”

ဖေဖေအမိန့်ပဲ ... စံပြနေရမယ်တဲ့ ...

“ဖေဖေ သဘောဆန္ဒ ဘာမှ မပါဘဲ မင်းလုပ်ပိုင်ခွင့်တစ်ခုမှ မရှိဘူး
နော်”

သူ ... စိတ်တွေ လေးလံနေမိသည်။ ။

ရင်ထဲမှာ ... ဖွန်းကျပ်နေမိသည်။ ။

ကောင်မလေး ... မင်းကို သတိရနေတယ် ...

ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုမှ သူ စိတ်ဝင်စားနေ

တာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့လွန်းသည်။

မတတ်နိုင်ဘူး ... ကောင်မလေးကို သတိရနေမိသည်။

သူ ...

လိုက်သွားရင် ကောင်းမလား ... မဖြစ်သေးပါဘူး ...

သူက ကောင်မလေးနှင့် သက်တူရွယ်တူတွေမှ မဟုတ်တာဘဲ ... ပြီး
တော့ ... လုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ဦးဆောင်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အပြ
င် ... တည်ကြည်ခန့်ညားစွာ နေထိုင်ခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

“သားကို ဖေဖေ အားကိုးတယ်”

ဖေဖေစကားတွေက သူ့ကို ချုပ်ကိုင်လိုက်သလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။

“မင်းက အကြီး ... အငယ်ကောင်ရဲ့ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြပဲ ဖြစ်သင့်တ
ယ်နော်”

ဖေဖေသည် သူ ပြောထားတဲ့ စကားတွေကို နာခံကျင့်သုံးမှ သဘော
ကျတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

“သားအတွက် ဖေဖေ ရွေးချယ်ထားပြီးသားနော်”

ဖေဖေက ပြောခဲ့သည်။

သူ့အတွက် လက်ထပ်သင့်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဖေဖေက
ရွေးချယ်ထားပြီးသားဟု ပြောခဲ့၏။

အချစ်ဆိုတာ ဘယ်မှာ လဲ ...

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နားလည်မှုတွေဆိုတာ ဘာမှ မရှိ ...

ဖေဖေနှင့်မေမေ အိမ်ထောင်ရေးသည် လည်း အေးစက်နေခဲ့သည်။ ။

အချစ်မရှိ ...။ အကြင်နာ အယုယတွေ မရှိ ...

ပတ်သက် ဆက်ဆံမှုတွေကလည်း မလွဲမရှောင်သာ၍ အလုပ်သ
ဘောမျှသာ ...

မေမေက ထားရာနေ စေရာသွား ...

ဘာကြောင့်လဲ ... သူတို့ မသိ။

မေမေသည် ဖခင်မကောင်းကြောင်းကို ဘယ်တော့မှ သားတွေကို
ပြောပြလေ့မရှိ ...

ရောင့်ရဲတင်းတိမ်လွန်းသော မိခင်ပင် ...

“ကိုကို”

“ဟင်”

“ညီ ကျောင်းသွားတော့မယ်”

ကိုကိုလည်း လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုပြောဖို့ သူ ဝန်လေးနေမိသည်

။

ကောင်မလေးကို တွေ့ချင်တယ် ...

မင်းနှုတ်ခမ်း အိအိစက်စက်လေးတွေ၊ မင်းမျက်ဝန်းလေးတွေ၊ မင်း
နှာတံစင်းစင်းလေးတွေကို ကိုယ်အမှတ်ရနေမိ၏။

ရင်ထဲမှာ လေးလံနေသလိုပဲ။

“ကိုကို အလုပ်သွားသေးဘူးလား”

“သွားတော့မယ်”

“ညီ သွားမယ်နော်”

ညီက နှုတ်ဆက်ပြီး ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ထွက်သွားသည်။ သားနှစ်ယောက်လုံးမှာ ကားတစ်စီးစီ ဖေဖေက ဝယ်ပေးထား၏။

စည်းစနစ်ကြီးသော ဖေဖေသည် သားနှစ်ယောက်ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကိုတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်စွမ်းပေးတတ်သည်။

မျက်နှာမငယ်စေရ ... သူများ တွေထက် သာလွန်အောင် ဖေဖေက ထားတတ်သည်။

သူ ... ဒီနေ့မှ ထူးခြားစွာဖြင့် ယောင်ချာချာ ဖြစ်နေသည်။

“သား”

“မေမေ”

မေမေ အနားရောက်လာသည်။

ဝင်းလက်တောက်ပနေသော မေမေအပြုံးတွေကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အိမ်မှုကိစ္စတွေနှင့် ရှုပ်ထွေးနေတတ်သော မေမေသည် သားတွေကို တွေ့လျှင် အစဉ်အမြဲ ပြုံးချို နေတတ်သည်။

မေမေ အလှပြင်ဆင်တာ၊ အဝတ်သစ်တွေ ဝတ်တာ၊ စိန်ရွှေ လက်ဝတ်ရတနာတွေ ဝတ်စား ပြင်ဆင်တာ ဘယ်တော့မှ မတွေ့ရ။ မိသားစု တာဝန်ကိုပဲ ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်၏။

မိသားစု စားသောက်ရေးကို မေမေက ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူ ချက်ပြုတ်နေရသည်။

ဖေဖေက ချမ်းသာ၏။ ငွေကြေးပြည့်စုံသည်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ပေါများ သော ဖေဖေဇနီးမယား တစ်ယောက်ဘ

ဝနှင့် တင့်တယ်စွာ မေမေ ဘာကြောင့်မနေရတာလဲ။

“မေမေက အပျော်အပါးတွေ အလှပြင်တာတွေပါ ဝါသနာမှ မပါတာပဲ”

ထိုဘဝမှာ ပင် မေမေသည် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်တတ်သူဖြစ်သည်။ ။

သူ တစ်ခုပဲ သိထားသည် မှာ သားနှစ်ယောက် သံယောဇဉ်ဖြင့် မေမေ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းပင်။

“မေမေ”

“သားကြီး”

“ဟင်း”

“မင်း ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ သားကြီး”

“ဗျာ”

မေမေ့အကြည့်တွေက သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက်ဝင်တော့မတတ်ပင်။

သူ အထင်ကြီး လေးစားရတာက မေမေ့ရဲ့ စူးရှထက်မြက်ပြီး အကြင်နာတရား ကြီးမားတဲ့ မေမေ့မျက်ဝန်းတွေပါပဲ။

“သား မျက်ဝန်းတွေက တစ်ခုခုအတွက် ကြေကွဲဆွေးမြည့်နေတဲ့ မျက်ဝန်းရိပ်တွေ ခိုနေတယ်”

သားကြီး ...

မင်း တစ်ခုခု ခံစားနေရတယ်လို့ မေမေထင်တယ် ...

မေမေဘက်ကနေ သားတွေအတွက် ဘာတစ်ခုမှ ဖြည့်စွမ်းမပေးနိုင်
ပေမဲ့ မင်းတို့ စိတ်တွေ ဖြေရာအတွက် မေမေ တစ်ခုခုတော့ ပေးချင်တယ်။

“မေမေ”

“ဟင်”

“မေမေနဲ့ ဖေဖေ လက်ထပ်တာ လူကြီးတွေ သဘောတူ စီစဉ်တာ
လားဟင်”

“ဘုရားရေ”

သားကြီး တစ်နေ့ ဒီလိုမေးခွန်းမျိုး မေးလာမယ်ဆိုတာ မိမိတွေးပြီး
သားပဲ ...

“မင်းက မမေးစဖူး ထူးထူးခြားခြားပါလား သားကြီး”

“သား စိတ်ဝင်စားနေတာ ကြာပါပြီ မေမေ ... မေးဖို့ အကြောင်း မ
တိုက်ဆိုင်သေးလို့ ပါ”

“အခု တိုက်ဆိုင်နေပြီလား သား”

မိမိ ... ထင်သားပဲ ...

သားကြီး ... မင်းမှာ နှလုံးသား ခံစားချက်တွေ ရှိလာနေပြီ မဟုတ်
လား။

“မင်း ... မင်း”

“ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ မေမေ ... သားက ဖေဖေ ရွေးချယ်ပေးမဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ထပ်မှာ ပါ”

သားရယ် ... ဒီအချက်ကို မေမေ ဝမ်းအနည်းဆုံးပဲ။

မင်းတို့ ဖေဖေက မေမေ့ကိုတင် မတရားသဖြင့် အနိုင်ကျင့်ဖို့လိကျ
တတ်တာ မဟုတ်ဘဲ သားတွေအပေါ်ပါ သူ ဖြစ်ချင်တာတွေ၊ သူ့စိတ်ထဲ
ထင်တာတွေကို စည်းကမ်းချက်တွေနှင့် ဘောင်ခတ်ပြီး ကြိုးကိုင်ချင်တဲ့
လူ။

ကိုအဂ္ဂ အတ္တကြီးတယ် ... ကြင်နာတတ်တဲ့ လူ မဟုတ်ဘူး ။

တစ်ယူသန်သမားတစ်ယောက် ...

မိမိ သိပါတယ် ... ဒေါ်နှင်းစက် ခံစားခဲ့ရတာပဲ ...

ကိုအဂ္ဂက မိမိအား ဘာကြောင့် လက်ထပ်ယူခဲ့ရတာလဲဆိုတော့ ...
စိတ်ဝေဒနာ တစ်ခုကြောင့် ...

မဆီမဆိုင် ... အပြစ်ရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ အပြ
စ်ကင်းမဲ့သော မိမိကို လက်စားချေချင်တာနဲ့ မိမိကိုယူတာ။ မိမိက ဆင်း
ရဲသည် ။ နှိမ်းပါး၏။

ရုပ်ရည်က ချောမောသဖြင့် လက်ထပ်ယူချင်တဲ့ ယောက်ျားတွေ ဝိုင်း
နေခဲ့သည် ။ မိမိဖခင်ထံတွင် ယောက်ျားတွေ အတော်များများ သည် မိမိ
အား လက်ထပ်ရန် တောင်းခဲ့ကြသေး၏။

အဖေက မောင်အဂ္ဂကို သဘောကျတယ်တဲ့ ...

“ရဲရင့်တက်ကြွပြီး စီးပွားအရှာကောင်းတယ်၊ သမီး ချမ်းချမ်းသာ
သာနေရဖို့ ပဲ အဖေ အဓိက စဉ်းစားရမယ်လေ”

နှင်းစက်တွေ အမေမရှိ ... ငယ်စဉ်ကလေးတည်းက အမေကွယ်လွ
န်သွား၍ အဖေနှင့် နေရသည် ။

ပညာလည်း ဆယ်တန်းရောက်အောင် သင်ရတာပင် အနိုင်နိုင် ...

အဖေ့လစာလေးနှင့် ဘဝကို ရုန်းကန်နေခဲ့ရသည့်ဘဝ။

မိမိကတော့ ... ကိုအဂ္ဂကို သဘောမကျမိ။

မျက်ဝန်းတွေ ...

မိမိ အဓိက ကြည့်ရှုလေ့လာတတ်ခဲ့သော လူတစ်ယောက်ရဲ့
မျက်ဝန်းတွေပဲ ... ကိုအဂ္ဂမရိုးသားဘူး။

မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာခက်ထန်တယ် ...

အဖေ့ရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်လက်ထပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတာပဲ ...
လူပုံကချောချော... တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ လူ။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သည်
။

မိမိအား ကိုအဂ္ဂ ရွေးချယ်ခြင်းသည် မရိုးသားကြောင်း အစောကြီး
ကတည်းက သိခဲ့၏။

“အဖေ သဘောတူတယ် ... သမီးရှေ့ရေး ကောင်းစားမှာ ၊ အဖေ့ကို
ဘာမှ မငဲ့ကွက်နဲ့ ... သမီး အိမ်ထောင်နဲ့ အတည်တကျဖြစ်သွားရင် အ
ဖေ သာသနာ့ဘောင်ကို ဝင်တော့မယ်”

အဖေက ဇွတ်အတင်းကြီးပင် ကိုအဂ္ဂနှင့် လက်ထပ်ရန် သဘောတူ
သည် ။ လက်ထပ်ပေးခဲ့၏။

ငြင်းပိုင်ခွင့်မရှိ ...။ မိမိကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ လက်ထပ်ရန်
ဆန္ဒပြင်းပြကြသောသူများ သည် ကိုအဂ္ဂလောက် မချမ်းသာကြ၊

“မေမေ”

“ဟင်”

“ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ”

“မင်းအဖေအကြောင်း”

“ဖေဖေက ...”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေဆန္ဒကို လိုက်လျောလိုက်တာက သားကြီး အလုပ်သင့်ဆုံး အလုပ်ပဲလေ”

မိမိကတော့ ကိုအဂ္ဂဘက်ကပဲ လိုက်၍ ပြောဆိုတတ်သည်။ ။

သားတွေကို ဖခင်ကပဲ ဆုံးမသွန်သင် အုပ်ချုပ်နိုင်စွမ်းရှိမှာ မဟုတ်လား ... ဖခင်ကိုပဲ ကြောက်မှာ။ ။

ထို့ကြောင့်ပင် ဖခင်ကို အမြဲတမ်း ကြောက်ရွံ့ရိုသေနေစေရန် ဖခင်မကောင်းကြောင်း မိမိ ဘယ်တော့မှ မပြောခဲ့။

“ဖေဖေက မေမေ့ကို မကြင်နာသလိုပဲနော်၊ ဘာကြောင့်လဲ၊ လူကြီးတွေ လက်ထပ်ပေးထားတော့ အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကြောင့်လား။”

သား မျက်ဝန်းတွေကို ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်ဖြစ်သွားသည်။ ။

အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ... ဖြစ်နိုင်တာပဲ။

ဟုတ်တယ် ... မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် မိန်းမတွေကို အားလုံးသိမ်းကျုံးပြီး မုန်းတီးခဲ့တာတဲ့။ ။

ကိုအဂ္ဂရဲ့ ... ပုံစံခွက်ထဲ ဝင်မဲ့မိန်းမ ... ထားရာနေ စေရာသွားမဲ့ မိန်းမ။

ကိုအဂ္ဂ နှလုံးသားတွေထဲက မုန်းတီးခါးသီးမှုတွေအတွက် လက်စားချေဖို့ အသင့်တော်ဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။

“သား”

“ဗျာ”

“သားမှာ ချစ်သူရှိလား”

“မရှိသေးပါဘူး မေမေ”

“ကောင်းတယ်၊ မင်းဖေဖေ ရွေးချယ်ပေးမဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ နှစ်သက်မြတ်နိုးလိုက်ပါ သား ရယ်နော် ...”

ဒါ ... အဖြစ်သင့်ဆုံးပဲ။

မင်းဖေဖေ ရွေးချယ်တဲ့ မိန်းကလေးကို မင်းမနှစ်သက်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး ... မေမေ့လို မခံစားစေချင်လို့ ။

“မေမေထင်တယ် ... မင်းဖေဖေက မင်းနဲ့ လက်ထပ်သင့်မဲ့ မိန်းကလေးကို ရွေးချယ်ဖို့ ပုသိမ်ကို သွားလိမ့်မယ်”

“ပုသိမ်ကလား”

“ထင်တာပဲ”

“ဖေဖေနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကို မေမေ ဘာတစ်ခုမှ မသိဘူးလားဟင်”

“ဟင့်အင်း”

“အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ”

“သူက အိမ်ထောင်ဦးစီးပဲ သားရယ်၊ သူ ဆုံးဖြတ်ရင် ပြီးတာပါပဲ၊ မေမေက မိသားစု စားသောက်ရေးအတွက်ပဲ တာဝန်ယူသင့်တယ်”

“မဟုတ်သေးဘူး မေမေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“တခြားမိန်းမတွေက မေမေ့လို မဟုတ်ဘူး ထင်တယ် ... လင်ယော
ကျားတွေရဲ့ အရေးပေးခြင်းကို ခံရတယ်”

“မေမေက ပညာမတတ် ဘာမတတ်ကွယ် ... ဘာဆုံးဖြတ်တတ်မှာ
လဲ၊ သားတို့ ဖေဖေကြောင့် စားဝတ်နေရေး မပူပင်ရဘဲ အေးအေးချမ်းချ
မ်းနေရတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ”

မေမေဟာ ဖေဖေမကောင်းကြောင်းတွေ ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး ...
သည်းခံနေတတ်တယ်။

သားတွေအပေါ် ဂရုတစိုက် ရှိလွန်းပြီး အနွံအတာခံလွန်းတတ်သည်
။

“ရောင်နီ”

“ဗျာ ... မေမေ”

“သားက ရှေ့မှာ စံပြအဖြစ် နေပြမှ သားငယ် ရောင်စဉ်က မိဘစ
ကားတွေကို နာခံမှာ ပေါ့”

“မေမေ”

“ပြော”

“ဖေဖေ့ကို ဆန့်ကျင်ရင် ဘာဖြစ်သွားနိုင်လဲ”

“သားကြီးရယ် ... မင်းတို့ အဖေအကြောင်း မင်းတို့ အသိဆုံးပဲဟာ၊
သူ့စကားကို ဆန့်ကျင်ရင် သားတို့ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်၊ မင်းဖေဖေစ
ကားကို ဘယ်တော့မှ ဆန့်ကျင်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ နော် သားကြီး”

ဒေါ်နှင်းစက် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် သားကို ဖျောင်းဖျပြောဆိုရသည်

သားမှာ ချစ်သူရှိနေလား ...

သားကြီးရောင်နီက သားငယ် ရောင်စဉ်ထက် ပိုပြီး နှိပ်စက်မှာ ပဲ
အမြဲတမ်း ... ပြောတတ်သည်။ ။

အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်းတွေ သားကြီး စတင်ပြော လာပြီဆိုတော့
တစ်ခုခုတော့ ထူးခြား လာပြီဆိုတာ မိမိသိနေ၏။

ရင်ပူသွားမိသည်။ ။

“သားကြီးကို မေမေ အဓိက ပြောချင်တာကတော့ မင်းသဘောဆန္ဒ
အရ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို မရွေးချယ်ဖို့ ပဲ”

“မေမေတို့ အိမ်ထောင်ရေးလို ...”

“ဘာမှ မဆိုင်ဘူး သားကြီး ... မေမေတို့ က တစ်ကဏ္ဍပါကွယ်၊
သားဖေဖေ စိတ်တိုအောင် မလုပ်သင့်ဘူး”

သားကြီးက ရုံးသွားတော့မယ်ဆိုပြီး ကားနှင့်ထွက်သွားသည်။ ။ မိမိ
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် စိတ်သောကတွေ ရင်မှာ ပိုက်ပြီး ကျန်ခဲ့၏။

ကိုအဂ္ဂ စိတ်ဆိုးရင် မလွယ်ဘူး ...

သားတွေ ဒုက္ခရောက်မှာ မိမိ အစိုးရိမ်ဆုံး ဖြစ်နေရသည်။ ။

အိမ်မှာ မိမိတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့၏။

အလုပ်တွေကို ခဏထားပြီး ဆိုဖာတစ်လုံးပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်မိသ
ည်။ ။